Βεσσοὶ Δανθηλῆται Ὀδρύσαι
Φιλιππόπολις. Θρᾷκες

... itaque postquam alii legati Romani venerunt, et cogebatur decedere Thracia, praesidia quae deduceret, et alia, aut ex decreto priorum legatorum aut ex nova constitutione senatus facere. Sed omnia maerens quidem et gemens (eo magis quod filium frequentiorem prope cum illis, quam secum cernebat) obedienter tamen adversus Romanis faciebat, ne quam movendi extemplo belli causam praeberet. Avertendos etiam animos a suspicione talium consiliorum ratus, mediam in Thraciam exercitum in Odrysas, et Denteletes et Bessos duxit. Philippopolim urbem, fuga desertam oppidanorum, qui in proxima montium juga cum familiis receperant esse, cepit. campestresque barbaros, depopulatus agros eorum, in deditionem accepit. Relicto inde ad Philippopolim praesidio, quod haud multo post ab Odrysis expulsum est, oppidum in Deuriopo condere instituit.

T. Λίβιος
Βιβ. XXXIX
Κεφ. 53.

3056

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ceterum peditum passim caedes fiebant, nisi qui abjectis armis fugerant; sic aequitatus prope integer pugna excessit. Princeps fugae rex ipse erat. Jam a Pydna cum sacris alis equitum Pellam petebat; confestim eos Cotys sequebatur Odrysarumque equitatus.

305γ

Δανθηλῆται. Φίλιππος βασ. 181 π.Χ.

Itaque unum tantum moratus diem, quietis eorum causa, quos habuerat secum, itinere inde simili fugae in Dentheletos transcurrit (Φίλιππος). — T. Livius Βιβλ. XL Κεφ. 22

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ